

Opening

In 1970 ging een tv-programma van start dat miljoenen mensen anders naar het geloof deed kijken: Hour of Power. Dit is de dag die de Here heeft gemaakt. Laten we ons verheugen. Nog altijd laat Hour of Power een nieuw geluid voor een nieuwe generatie horen. Als je op God vertrouwt, kan niks je tegenhouden. Want wat uw omstandigheden en problemen ook zijn; dit moment kan uw uur van kracht zijn.

Samenzang - Joyful, Joyful

Vreugde, vreugde, louter vreugde is bij U van eeuwigheid.

Schepper, die 't heelal verheugt en bron van eeuw'ge vreugde zijt.

Gij, die woont in licht en luister drijf de schaduwen uiteen hij, die zoekend

Dooit in 't duister vindt het licht bij U alleen. Amen! Amen! Amen!

Welkomstwoord door Bobby Schuller en Hannah Schuller

Dit is de dag die de Here gemaakt heeft. Wij verheugen ons daarover. Goedemorgen. En een hartelijke groet, kijkers en kerkfamilie. Wat zijn wij blij dat jullie hier zijn. Jullie zijn zo waardevol voor God. Niemand, ook jijzelf niet mag geringschatten wat God hoog acht. Je bent geliefd. Laat ons bidden.

Gebed

Dank U voor alles wat U ons gegeven hebt. Wij vertrouwen dat uw Heilige Geest aan het werk is goed werk doet in ons leven en de levens van de mensen die wij liefhebben. Wij vragen U dat wij vandaag vrijmoedig voor U mogen verschijnen en U te vragen om alles wat wij nodig hebben. Vader, wij houden van U en dit bidden wij in Jezus' naam, amen. Draai je naar de persoon naast je en zeg: God houdt van je en ik ook.

Solo - It All Fades Away door Nita Whitaker

Ik reisde door de woestijn en door de wildernis, zo groen

In een dorpje zag ik een kind,

Ik reisde door vele plaatsen en zag zo veel onderweg

Alles zal eenmaal vergaan maar U blijft

Alles zal eenmaal vergaan, alles zal eenmaal vergaan

Alles zal eenmaal vergaan maar U blijft

Ik heb over oceanen gevaren, steden en boerderijen bezocht

Eindeloos op zoek naar iets nieuws

Ik zag vele gezichten maar uw liefde bleef me bij

Alles zal vergaan maar U blijft, alles zal eenmaal vergaan

Maar uw Woord, uw liefde blijft, dat blijft eeuwig,

Dat zal nooit veranderen één ding blijft voor eeuwig

Ons denken gaat voorbij, ons ademen, onze hartslag

Alles zal vergaan maar U blijft

Alles zal eenmaal vergaan, alles zal eenmaal vergaan

Alles zal eenmaal vergaan, maar U blijft, U blijft Heer

U blijft, Heer, U blijft, Heer

Schriftlezing - Handelingen 7:54-60 door Hannah Schuller

Ter voorbereiding op de boodschap lees ik Handelingen 7:54. Toen zij dit hoorden, barstten hun harten van woede en knarsten zij hun tanden tegen hem. Maar Stefanus, vol van de Heilige Geest hield zijn ogen naar de hemel gericht en zag de heerlijkheid van God en Jezus, staande aan de rechterhand van God. En hij zei: Zie, ik zie de hemelen geopend en de Zoon des mensen staande aan de rechterhand van God. Maar zij riepen met luide stem, stopten hun oren dicht en stormden eensgezind op hem af. En zij wierpen hem de stad uit en stenigden hem en de getuigen legden hun kleren af aan de voeten van een jongeman, die Saulus heette. En zij stenigden Stefanus, terwijl deze Jezus aanriep en zei: Heere Jezus, ontvang mijn geest. En terwijl hij op de knieën viel, riep hij met luide stem: Heere, reken hun deze zonde niet toe. En toen hij dat gezegd had, ontsliep hij. Kerkfamilie, laten we als Stefanus zijn en niet ons leven verspillen maar altijd leven met het einddoel voor ogen. Amen.

Interview - Lee Strobel

BS = Bobby Schuller en LS = Lee Strobel

Introvideo

Lee Strobel is een voormalig onderzoeksjournalist die jarenlang als atheïst onderzoek deed naar Jezus.

*Toen hij de antwoorden had waarnaar hij had gezocht, werd hij christen en schreef de bestseller *Bewijs genoeg*. Sindsdien heeft hij nog tientallen andere boeken geschreven en is ook leraar, voorganger en professor geworden die de wereld wil laten kennismaken met de Heer. Zijn nieuwe boek heet *The Case for Heaven: Een journalist op zoek naar bewijs voor leven na de dood*. Het gaat over wat wij kunnen verwachten als wij de aarde verlaten. Welkom, Lee Strobel.*

BS: Lee, hallo. Welkom.

LS: Hallo, vriend. Hoe gaat het, Bobby?

BS: Geweldig om je weer te zien. Voor mensen die jou en je bijzondere verhaal niet kennen kun je misschien eerst met ons je geloofsreis delen?

LS: Ik was een groot deel van mijn leven atheïst. Ik heb journalistiek en rechten gestudeerd. Ik dacht heel logisch en rationeel. Ik vond het geloof niet rationeel en daarom verwierp ik het. Ik trouwde met een agnostische vrouw die op een dag Jezus vond. Ik vond dat vreselijk nieuws. Ik besloot mijn journalistieke en juridische achtergrond te gebruiken om de geloofwaardigheid van het christendom en andere religies te toetsen. Dat deed ik twee jaar en uiteindelijk kwam ik tot de conclusie dat ik op basis van historische feiten overtuigd raakte dat Jezus niet alleen beweerde de Zoon van God te zijn maar die bewering bevestigde door op te staan uit de dood. Toen gaf mijn leven aan Jezus mijn zonden werden vergeven en sindsdien ben ik met God op een groot, wereldwijd avontuur om de mensen het goede nieuws te vertellen over wie Hij is.

BS: Geweldig. Ik weet nog dat je zei dat je je vrouw uit een sekte wilde redden.

LS: Klopt, ja.

BS: Je werkte toen voor de Chicago Tribune, hè?

LS: Ja. Daar was ik redacteur juridische zaken.

BS: Prachtig. Vele miljoenen houden van je boek *Bewijs genoeg*. Fantastisch dat er nu een nieuw boek is, *The Case for Heaven*.

LS: Precies. Een paar jaar geleden overleed ik bijna. Mijn vrouw vond mij bewusteloos op de slaapkamervloer. Toen ik bijkwam in het ziekenhuis, zei de dokter: Je zat tegen een coma aan en was ook bijna overleden. Een tijdlang hing ik op het randje van de dood. Ik zweefde tussen het leven en het hiernamaals. Als je zoiets meemaakt, is dat enorm verhelderend. Het enige wat dan echt belangrijk is is wat er gebeurt als je voor het laatst je ogen sluit. Ik overleefde die gebeurtenis, maar die zette mij wel aan het denken. Hoe weet ik dat datgene wat de Bijbel schrijft over het hiernamaals, waar is? Wat zegt de wetenschap daarover? En de geschiedenis, theologie en filosofie? Dat zette mij aan tot het onderzoek dat leidde tot *The Case for Heaven*.

BS: Wat is er voor wetenschappelijk bewijs voor het hiernamaals of de hemel?

LS: Er zijn wel duizend wetenschappelijke studies verricht naar het fenomeen van de bijna-

doodervaring. Ik was daar altijd sceptisch over, maar een paar dingen overtuigden mij dat onze geest, ons bewustzijn onze fysieke dood overstijgt. En er zijn tal van die ervaringen die zijn bevestigd. Zo was een vrouw, ene Maria, die klinisch dood werd verklaard. Haar geest verliet haar lichaam. Ze sloeg de reanimatiepogingen op de spoedeisende hulp gade. Haar geest zweefde door het ziekenhuis naar het dak. En toen ze terugkeerde in haar lichaam, zei ze: Tussen twee haakjes, op de derde verdieping ligt een tennisschoen. Een blauwe linker herenschoen met een veeg over de neus. De veter zit onder de hak. Ze gingen kijken en ja hoor, daar lag hij. Dat is maar een van de voorbeelden van bevestiging die wij hebben dat de geest de fysieke dood van ons lichaam overstijgt. Eén onderzoeker bestudeerde zo'n honderd gevallen van mensen die verifieerbare waarnemingen hadden gedaan terwijl ze uit hun lichaam getreden waren. Daarvan was 92% volkomen accuraat, en 6% bijna accuraat. Dus 98% had dingen gezien die ze anders niet hadden kunnen zien. Er zijn gevallen van mensen die blind waren vanaf hun geboorte en bij hun bijna-doodervaring konden ze zien. Als ze dan terugkeerden in hun lichaam, verloren ze hun gezichtsvermogen weer.

BS: Zien ze dan de ziekenhuiskamer, of zien ze zichzelf voor het eerst?

LS: Ze zien mensen die hen zijn voorgegaan in de dood. Wat mij ook fascineerde, was onderzoek van John Burke, dat uitwees dat, hoewel bijna-doodervaringen op veel details verschillen de kernervaringen van mensen aansluiten bij de christelijke theologie. Dat was een openbaring voor mij. Dat vond ik belangrijk.

BS: Laten wij het daarover hebben. Veel kijkers geloven al in de hemel maar voor mij als voorganger is het interessant Ik heb de eer gehad, bij veel mensen te zijn bij hun overlijden. Soms precies als ze hun laatste adem uitbliezen en soms bracht ik tijd met ze door en kon ze bemoedigen en met ze bidden. De meeste mensen die ik heb ontmoet, hebben vrede met die overgang maar soms is het triest om iemand

te ontmoeten die bang lijkt te zijn. Ze zijn niet zeker van hun geloof of van het hiernamaals. Ze beleven de laatste momenten met hun gezin tot ze heengaan. Is er iets wat je tegen zo iemand zou willen zeggen

als ze zich angstig of onzeker voelen?

LS: Ik hoop dat mijn boek hen kan bemoedigen. En verder vind ik het mooi zoals Jezus de vergelijking met een thuis maakt als Hij over de hemel praat. Hij zegt dat het huis van zijn Vader vele woningen heeft. Als je naar een ver land bent geweest en lange tijd van huis bent geweest en je bent moe en uitgeput en je hebt heimwee en als je dan eindelijk thuiskomt en weer in je eigen bed kunt liggen en daar is warmte en veiligheid en liefde en troost dan vind ik het prachtig hoe Jezus de vergelijking met een thuis gebruikt om ons te helpen inzien dat dat de plek is waar wij thuis zijn. Wij gaan veel langer in de eeuwigheid verblijven dan op deze wereld. En die warmte en liefde en genade, dat beeld van een thuis biedt mij veel troost en hopelijk ook de mensen die onrust voelen als ze deze wereld gaan verlaten.

BS: Ik wil iedereen The Case for Heaven aanraden. Het zal je hart op een diepe manier raken. Lee Strobel, hartelijk dank voor je aanwezigheid vandaag.

LS: Dank je, Bobby. Je bent geliefd. Gods zegen voor jou en de jouwen.

BS: Gods zegen voor jou.

Koorzang - Amazing Grace

Genade, zo oneindig groot,
Dat ik, die 't niet verdien
Het leven vond, want ik was dood
En blind, maar nu kan 'k zien

Genade die mij heeft geleerd
Te vrezen voor het kwaad
Maar ook, als ik mij tot Hem keer
Dat God mij nooit verlaat
Dat God mij nooit verlaat.

Want Jezus droeg mijn zondelast
En tranen aan het kruis
Hij houdt mij door genade vast
En brengt mij veilig thuis
En brengt mij veilig thuis

Genade, zo oneindig groot
Dat ik, die 't niet verdien
Het leven vond, want ik was dood
En blind, maar nu kan 'k zien
En blind, maar nu kan 'k zien

Solo - It is Well with My Soul door Nita Whitaker

Het is goed, het is goed met mijn ziel

Wanneer ik van bruisende vrede geniet
Wanneer ik onpeilbaar diep lijd

In alle gevallen verandert dit niet

Het is goed met mijn ziel voor altijd

Het is goed met mijn ziel

Het is goed met mijn ziel voor altijd

En nu leef ik toe naar de dag van zijn komst

Waarop ieder oog Hem zal zien

Als Jezus zal komen 't bazuingeschal klinkt

En de Heer zal neerdalen

Prijs de Heer, het is goed met mijn ziel

Het is goed met mijn ziel

Het is goed met mijn ziel voor altijd

Het is goed met mijn ziel

Proclamatie door Bobby Schuller

Sta op, alsjeblieft, wie je ook bent. Dan spreken wij dit samen uit. Houd je handen zo, in een gebaar van ontvangen. En zeg met mij: Ik ben niet wat ik doe of wat ik heb. Ik ben niet wat mensen over mij zeggen. Ik ben Gods geliefde kind. Dat is wie ik ben. Dat kan niemand mij afnemen. Ik hoef mij geen zorgen te maken of te haasten. Ik mag vertrouwen op mijn vriend Jezus en zijn liefde delen met de wereld. Dank jullie wel.

Leven met impact

door Bobby Schuller

Voordat ik vandaag begin, wil ik eerst iets belangrijks met u delen. Namelijk dat je geliefd bent, dat je vol bent van geestelijke kracht. Als God in dit gebouw zou zijn en dat is Hij en als je zijn stem zou kunnen horen en dat kun je trouwens maar als je echt op Hem kon afstemmen als een radio en je zou vragen: Vader, wie ben ik? Hoe ziet U mij? Dan zou Hij je aankijken en zeggen: Jij bent Mijn geliefde kind. Ik laat je nog hier met een reden. Een belangrijke reden. Als je de dingen die je gaat doen, kon zien, dan zag je iets ongelooflijks. Je bent vol van mijn kracht, mijn gezag, mijn leven, mijn liefde. Ik ben trots op je en ik ben trots op wat je wordt. Dat zou Hij tegen je zeggen. Geloof dat vandaag. Toen Hannah en ik verloofd waren, was ze niet verloofd met een Bijbelschoolstudent of iemand die

voorganger wilde worden. Ze was verloofd met een zakenman. Ik zat op een businessopleiding. Ik was vastgoedtaxateur en werkte voor een vastgoedbeleggingsmaatschappij. En verder polste ik diverse financiële instellingen waar ik wat connecties en vrienden had. Toen Hannah en ik trouwden, was samen dienen al belangrijk voor ons maar tijdens onze verloving dachten wij dat ik een zakenman zou worden en het geld wat wij daarmee zouden verdienen, zouden wij gebruiken om de kerk te steunen vrijwilligerswerk te doen en samen te dienen. Zo zou het gaan, dacht ik. Pas toen wij trouwden, voelden wij ons geroepen tot een bediening. Ik heb dat eerder gezegd, maar ik dacht tot dat moment echt dat ik zakenman zou worden. En toen was er een sleutelmoment dat ik nooit zal vergeten. Ik stak veel tijd in een hedgefonds. Ik had een vriend die een jaar ouder was dan ik. Hij was nog vrij jong dus. Hij had net een huis voor zijn moeder gekocht en contant afgerekend. Ik was overtuigd, ik wil en kan doen wat hij doet. Dus ik ging verder met dat hedgefonds en toen zei iemand: Wij verdienen veel geld, maar wij hebben geen tijd om het uit te geven. En de druppel die de emmer deed overlopen, is toen mij opviel dat veel van die kantoren een douche hadden. Ik vroeg toen iemand, waarom hebben al die kantoren een douche? En hij zei: Wij werken soms zo laat door en de beurs gaat zo vroeg open dat wij, als wij op en neer naar huis rijden, te weinig slaap krijgen. Dus kun je beter hier je zes uur slaap pakken en dan kun je toch douchen en fris aan je dag beginnen. En iets in dat idee deed mij zeggen: Nee. Ik ga wat anders zoeken. Ik ga iets anders doen met mijn leven. Hannah en ik trouwden in de Crystal Cathedral. Op die dag ervoeren wij de roeping om de bediening in te gaan. Ik zeg ook vaak dat ik niet geroepen werd en Hannah ook niet. Wij werden samengeroepen. Ik geloof echt dat wij als stel geroepen zijn. Je zult van mij niet horen dat het slecht is om in zaken te gaan. Heel veel mensen die vandaag kijken, zijn zakenmensen. Maar voor mij was die kwestie van die douches een kantelmoment. Jaren later gingen wij met mijn vader samenwerken. Wij wilden mijn vader helpen in de Crystal Cathedral. Hij was daar de voorganger en wij richtten ons op de jongeren. Wij gingen helpen en leiden en uiteindelijk werd ik hier de voorganger. Toen wij hier voor het eerst introkken, viel ik meteen voor deze campus en deze buurt. Toen wij wisten dat wij hierheen zouden verhuizen kregen wij een rondleiding door het kantoor, met zijn mooie hoge plafond. En ik dacht, dit is het kantoor van de voorganger. Wat gaaf. En de ander die ons rondleidde, zei: U hebt uw eigen toilet. Te gek, vond ik. En, zei ze, u hebt ook nog een eigen douche. Dat verhaal heb ik nog nooit verteld, maar op dat moment dacht ik, een eigen douche in een kantoor dat ineens op een appartement ging lijken en ging ik hier ook hele nachten doorwerken? Ik voelde mij ineens bezwaard. Ik had ooit gezegd, ik ga nooit werk doen waar ik een douche nodig heb, want dan kan ik niet naar huis, naar mijn gezin. Ik ga mijn leven niet verspillen. Ik ga het leven gebruiken dat God mij heeft gegeven om verschil te maken. En dan sta ik te stralen in mijn nieuwe kantoor en ontdek dat er ook een douche in zit. Dat stemde wel tot nadenken. Interessant hoe wij in het leven, zeker in een bediening onze handen vol kunnen hebben aan de zakelijke kant ervan. En mensen die in zaken gaan om anderen te helpen kunnen ook hun handen vol krijgen aan het zakendoen zelf. Dan kunnen wij vergeten dat het leven over zoveel meer gaat. Jouw leven, als je dat eenmaal inziet is bedoeld om heel veel verschil te maken voor God. Of je nu in de bediening of in zaken zit of wat je ook doet of je huisvader of huismoeder bent, of je bezig bent, iets op te bouwen vergeet nooit te richten op je einddoel. Vergeet nooit dat je ooit voor de Heer zult staan en verantwoording zult afleggen voor wat je met je leven gedaan hebt. Dan laat je de Heer zien: De kostbare gaven die U mij geschonken hebt de tijd die U mij geschonken hebt en de mensen en de middelen die U mij geschonken hebt, de opleiding die U mij geschonken hebt dit is wat ik ermee gedaan heb. Zorg dat dat een goed moment voor je zal zijn. Dat je, als je voor de troon van God verschijnt, van ganser harte weet: Heer, dit is wat ik gedaan heb. En dan zal Hij je aankijken en zeggen: Goed gedaan, goede en trouwe dienaar. Kom binnen in mijn Koninkrijk. Je hebt heel veel te geven. Veel meer dan je denkt. Maak je leven de moeite waard. Dat brengt ons bij het leven van Stefanus. Stefanus was de eerste martelaar van de kerk en een beroemde figuur. Het is belangrijk om te beseffen dat Stefanus en de christenen van zijn tijd zichzelf geen christenen noemden, maar Joden. Ze vonden zichzelf door en door Joods. Voor zover ik weet, waren er in die tijd nog vrijwel geen niet-Joodse christenen. Maar boven hun wereld hangt een groot onrecht: De kruisiging van

Jezus Christus. Laat de tempel even zien. Het sanhedrin, zeg maar het hooggerechtshof van Israël bestond uit de 70 belangrijkste religieuze leiders met aan het hoofd een hogepriester, die nassi genoemd werd. Dit plaatje kennen jullie misschien. Zo zag de tempel er in de 1e eeuw uit. Tegen deze achtermuur bevond zich de Zaal van Uitgehouden Steen. Hebben wij daar een plaatje van? Die zag er zo uit. En daar kwam het sanhedrin bijeen om recht te spreken over allerlei mensen. Er zijn amper gevallen bekend waarin het sanhedrin de doodstraf uitsprak. Dat gebeurde vrijwel nooit. En als ze dat al deden, was dat niet niks. Er golden drie belangrijke regels voor het sanhedrin. De eerste was: Nooit 's avonds bijeenkomen. Nummer 2: Alleen bijeenkomen in de tempel, in die ruimte. En nummer 3: Nooit bijeenkomen tijdens een religieuze viering. Toen Jezus werd gekruisigd, was Hij een beroemdheid in Israël. Hij was bepaald geen onbekende. Iedereen wist wie Jezus was. Iedere zieke wilde dat Hij hen zou genezen. Iedereen had het over hem. Toen Hij naar de stad kwam, werd dat een grote optocht. Maar toen het sanhedrin Jezus berechtte...Let wel, in het sanhedrin zaten zeer strikte mensen die mensen vonnisten die verkeerde weefsels gebruikten of mensen die de sabbat ontheiligde met onbenullige redenen. Zij waren enorm wettisch. En toen ze over Jezus gingen oordelen, iemand die ze dolgraag wilden doden waar kwamen ze toen bijeen? Laat die regels nog eens zien. Kwamen ze 's ochtends of 's avonds bijeen? Ze kwamen 's avonds bijeen. Kwamen ze bijeen in de tempel? Nee. Bij Kajafas thuis. In het geheim. En ze kwamen bijeen tijdens het Pascha, een van de heiligste feesten. Ze braken de enige drie regels die ze hadden. Sta daar eens bij stil. Ze vonnissen mensen om allerlei kleine regeltjes en ze schenden de belangrijkste regel door iemand te doden die voor de meeste mensen geldt als op zijn minst een wijze rabbi of een profeet. Dus er hangt een sfeer van totale schijnheiligheid in de lucht. Even tussendoor, als je ooit gekwetst bent geweest door een religieus mens of door hun schijnheiligheid dan is dat een meesterwerk van satan. Het werk van satan is gefundeerd op bedrog en hij gebruikt daar het liefst religieuze mensen voor. In de tijd van de vroege kerk en in Jezus' tijd, had je twee soorten Joden. Je had Hebreeuwse Joden en dat klinkt nogal voor de hand liggend en je had Griekse Joden. Griekse Joden kwamen vooral uit plekken als Babylonië. Ze spraken Grieks, ze lazen de Bijbel in het Grieks. De Griekse Bijbel heet tegenwoordig de Septuaginta. Die gebruikten ze. Toen die mensen terugkeerden naar plekken als Galilea bestond er spanning tussen die culturen en talen. En dat werkte door in de kerk, die voornamelijk Joods was. In de Bijbel staat dat de weduwen die Grieks spraken ook als ze Joods waren, werden overgeslagen bij de voedseldistributie. Toen de apostelen dat merkten, besloten ze daar werk van te maken. En dit is wat ik wil dat je uit dat verhaal meeneemt: De twaalf apostelen, die wonderdoeners en machtige mensen waren bekeken het probleem, maar in plaats van het zelf op te lossen, zeggen ze: Wij laten het aan zeven Grieks-sprekenden over om het op te lossen. Ze zeggen: Moeten wij soms aan tafel bedienen? Met andere woorden, de weduwen dienen was voor hen minder belangrijk dan hun bediening doen, dan preken, zoals ik doe. Ze wilden preken en onderwijzen. Ze wilden belangrijke dingen doen en het aan een ander overlaten om te zorgen voor de weduwen en wezen. En dan stellen ze zeven mensen aan, allemaal Griekssprekende Joden. En één van die mensen leidt die groep en maakt als het ware carrière. Dat is Stefanus. En dit vind ik zo mooi: De Bijbel wijst op het contrast dat de 12 gaan preken en wonderen gaan doen maar dat het Stefanus is, de jongen die zich opwerpt en zegt: Ik ga jullie helpen, weduwen. En juist hij ontpopt zich volgens de Bijbel als een ongelooflijk krachtige prediker die enorme aantallen mensen naar de kerk en het geloof trekt. En terwijl hij de weduwen helpt, groeit zijn kracht en begint hij ongelooflijke wonderen met zijn leven te verrichten. En om het nog eens te benadrukken toen het sanhedrin de leider van de kerk wilde doden en de hele groep bezagen en naar Petrus en Jacobus en Johannes keken wie pikten ze er toen uit? Stefanus. De man die aan de tafels bediende. Luister naar mij, vrienden. Het sanhedrin arresteert Stefanus. Ze brengen hem naar de tempel. Overdag en niet tijdens een feest. Stefanus verdedigt zich niet maar geeft zijn Joodse collega's een enorm pittige preek. Hij zegt: Wij Joden, God sloot een verbond met onze aartsvader Abraham. Hij leidde hem weg uit het land der Chaldeeën. Hij besloot om een verbond te sluiten opdat het volk Hem zou kennen. Ja, dat weten wij ook wel, zeiden ze. Wij kennen de Bijbel uit ons hoofd. Ga door. En hij gaat verder: Hij schiep uit dat volk een familie. Met een zoon, Jozef, die de meest geliefde was van zijn vader,

Israël. En Jozef werd verraden door zijn broers en werd als slaaf verkocht. Ja ja, bekend. En denk aan Mozes. Mozes werd door God geroepen en leidde zijn volk naar de vrijheid. Maar velen van dat halsstarrige volk keerden Mozes de rug toe en er waren twee slaven die Mozes redde. En een van hen zei: Ga je ons doden zoals je die Egyptenaar gedood hebt? Ja, dat weten wij. En toen zei hij: Jullie zijn niet als Jozef. Jullie zijn als zijn broers. Jullie zijn niet als Mozes. Jullie zijn als dat halsstarrige volk. Zijn preek is een vervulling van zijn eigen leven als hij zegt: Jullie denken dat jullie geweldig zijn maar in het Koninkrijk van God zijn het die kleine dingen die ertoe doen. Jullie hebben al die regels overtreden en hebben de Heer gedood. En jullie hebben profeten gedood en goede mensen gedood om aan de macht te blijven. En zoals vaak, als mensen op hun eigen onrechtvaardigheid worden gewezen bewijzen ze dat die aantijging klopt. Het sanhedrin snoert hem de mond en knarsetandend van woede slepen ze Stefanus de stad uit en naar de gewoonte van die tijd gooiden ze hem van een rots af om zijn benen te breken en dan gooiden ze stenen naar hem tot hij dood was. Ze bewijzen wat hij zegt. Jullie hebben iemand gedood en al je eigen regels gebroken. En dan komt wat ik zo mooi vind: Herinner je je Stefanus' laatste woorden? Eerst zegt hij: Kijk, ik zie de Heer staan aan de rechterhand van de Vader. De enige keer in de Bijbel dat Jezus niet aan de rechterhand zit, maar staat. En zijn laatste woorden als ze alle regels breken en iets afschuwelijks, iets onrechtvaardigs doen vervult hij het hart van God door tegen de Heer te zeggen: Heer, vergeef hen hun zonde. En iedereen die wist dat het sanhedrin corrupt was die geen christenen, maar door en door Joods waren zien hoe hun broeder het meest Joodse doet dat er bestond. Hij vervulde het Woord van God. Een van de omstanders was een zeer vrome Jood die paste op de kleding van de stenengooiers. Hij heette Saulus. En ik geloof wat de kerk van oudsher leert. Dat, toen de fanatiek gelovige Saulus op die kleren paste een zaadje in zijn hart werd geplant toen hij zag dat regels werden gebroken vanwege het gevaar van een andere mening. Toen werd een zaadje in Saulus' hart gezaaid. Die man werd Paulus, waarschijnlijk de grootste onder de apostelen die grotendeels het Nieuwe Testament heeft geschreven. Stefanus' dood was niet een tragedie, maar een triomf. Hij stierf toen hij nog jong was maar zijn dood klinkt door tot op de dag van vandaag. Zijn dood maakt nog steeds verschil voor ons wereldbeeld en ons leven. Een daad van liefde en opoffering van één man. En vooral zijn laatste woorden: Heer, vergeef hen hun zonde. Hij vloeit over van medeleven en genade. Zelfs voor diegenen die hem doden. Wauw, wat een kracht. Ik wil leven zoals Stefanus geleefd heeft. Jullie ook? Ik wil een mens zijn dat, hoewel wij werk te doen hebben, hoewel wij een taak hebben uit te voeren niet zal uitglijden en verzanden in het verspillen van mijn leven. En jullie ook niet. Verspil je leven niet. Laat je leven ertoe doen. Laat elk moment ertoe doen. Tijd is een groot geschenk. Elke minuut met je kinderen is een geschenk. Elke kans die je hebt om iemand te helpen die in nood verkeert is een geschenk. Een kans om verschil te maken. In het leven van anderen, maar ook in je eigen leven. Laat je leven ertoe doen. Laat niemand je ooit ervan overtuigen dat je niet iets groots kunt geven aan de mensen om je heen. Je hebt iets geweldigs om aan anderen te geven en om aan God te geven. Geloof erin. En zie wat God in je leven zal doen. Amen.

Koorzang - Shalom

Shalom, mijn vrede laat Ik u

Mijn vrede geef Ik u

Vrede, shalom

Zegen

Willen jullie gaan staan voor de zegen?

De Here zegene u en behoede u. De Here doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig. De Here verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede. In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.